

Dedicada al Joan, l'Ester, la Laia i als meus pares

La història de l'univers és la història
de la matèria que s'organitza

"La història més bella del món"

AGRAÏMENTS

Cal situar l'inici en una de les celebracions, quan reunits i amb el got entre els dits, o més probablement la tassa de xocolata, el Xavier obria pas a un nou propòsit just assolit l'anterior. L'oferta de direcció d'una Tesi Doctoral em va anar com l'anell al dit, encara que fins aleshores els meus interessos lliscaven entre pel·lícules, de plàstic clar!. T'agraeixo immensament la confiança que vas dipositar en mi en aquell moment tot i que sols és l'espurna de gratitud comparada amb la que sento pel trajecte recorregut i que ens ha portat a l'edició d'aquesta memòria.

No sé si hi juga l'atzar però ja en els jocs de la infantesa actuava sovint com a mestre i unes dècades més tard, vas ser tu Xavier en ser reclamat com a ma dreia del malaurat Francesc Travé, vas fer un vot de confiança en mi com a docent. Aprofito l'ocasió per agrair-t'ho sincerament.

Agraeixo als revisors d'aquesta Tesi doctoral, doctors Lluís Cabrera i J. Carlos del Rio, la seva col·laboració i els seus consells.

De fet és una circumstància insòlita, és la primera Tesi Doctoral presentada en el programa de doctorat "Recursos Naturals i Contaminació" tot i que va néixer en els vells orígens de la Universitat de Barcelona, crec que això ho converteix en un esdeveniment important per mi i tots els companys del departament als quals dedico també aquesta Tesi, i agraeixo especialment als més propers, la comprensió que han tingut amb mi sigui de recolzament moral o bé alhora de repartir les tasques domèstiques.

Agraïments al Jordi, que dia a dia es guanya el cel amb les seves manetes daurades, capaç de fer front a gairebé qualsevol de les filigranes amagades en els aparells que han permès esbrinar un bocí del coneixement del carbó.

No puc oblidar l'Olga González, becària aleshores i que m'ha permès pujar més ràpid algun que altre esglaó.

Per la joia del Departament, la Lúcia Rexach, només puc sentir agraïment per tots aquells tràmits que has resolt.

Que hauria estat de mi sense l'ajuda del Sergi!, quan de sobte em desapareixien les figures, no em seleccionava el text, no volia arxivar o tantes altres fallides de l'ordinador i per suposat també meves!.

Ja se sap que la confiança fa fàstic i potser és per això que els guardo pel final, són els més propers, amb els que comparteixo la salut i la malaltia, l'alegria i les penes, els que m'aguanten els desaires quan estic en un carreró sense sortida, quan veig el carbó encara més negre. Us agraeixo l'esforç que heu fet i especialment a aquelles, crec que inèdites per un/a doctorand/a, les filles. Tot i que segur que no m'heu entès en algun moment, amb el temps heu après a mantenir un silenci sepulcral.

Com ja està dit, un no es fa de cop, ni sol, tot l'entorn hi contribueix. És per això que agraeixo a l'entorn que en algun que altre moment hi ha contribuït.

Tot i que ja em ve de lluny el gust per la naturalesa, no sabia que pogués ser tan negre. De fet, el color del carbó, és encara el més clar!.